

תת"ע 3072/02/19 - עזאלדין חרוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3072-02-19 מדינת ישראל נ' עזאלדין חרוב
תיק חיצוני: 14118121434

מספר בקשה: 1

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת רונה פרסון
עזאלדין חרוב
מדינת ישראל

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 19.2.19 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה מיום 19.6.18 של שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪.

3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט במועד אך לא קיבל זימון לדיון. טען כי מאישור המסירה עולה כי ההזמנה לדיון ניתנה לידי נציג המקבל דברי דואר במרוכז, אולם למבקש אין נציג המקבל עבורו דברי דואר. כפר בביצוע העבירה וטען כי כלל לא אחז או עשה שימוש בטלפון הנייד. ביקש להיעתר לבקשה ולקבל יומו בבית המשפט.

4. יצוין כי המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה, חרף החלטתי מיום 2.5.19. עוד יצוין כי המבקש, באמצעות בא כוחו, הגיש שתי בקשות לאחר חלוף המועד לקבלת תגובת ב"כ המאשימה; האחת למתן החלטה בהיעדר תגובת ב"כ המאשימה והשניה לקיום דיון במעמד הצדדים.

5. לאחר ששקלתי טענות המבקש ועיינתי באישור המסירה החלטתי לדחות הבקשה אף בהיעדר תגובת ב"כ המשיבה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח אל המבקש ונמסר לידי נציג המקבל דברי דואר במרוכז אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו "עומר חרוב". בנסיבות אלה בוצעה מסירה כדין.

המבקש טען כי אין נציג המקבל עבורו דברי דואר, אך לא ערך בירור ברשות הדואר ולא בדק מיהו אותו נציג, "עומר חרוב", אשר קיבל עבורו את דבר הדואר. בנסיבות אלה, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ולא הפריך את חזקת המסירה.

המבקש אף לא פירט כיצד נודע לו כי נשפט בהיעדרו או מתי קיבל לידיו את פסק הדין.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה ולא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 15.7.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ט, 13 יוני 2019, בהעדר הצדדים.